

Andra interpellationen om pensionärernas påverkan på Norrköpings kommuns ekonomi. I samband med nedläggningen av äldreboendet på Timmermannen motiverar Olle Vikmång (S) ordförande i vård- och omsorgsnämnden, nedläggningen med de sparkrav som finns i nämndens budget, i en artikel i Norrköpings Tidningar.

Sparkraven beror, enligt honom, på att det i Norrköping finns ”fler äldre och fler yngre, medan de som finansierar verksamheten, de som jobbar, blir färre”.

Olle Vikmång är inte ensam om att använda sig av en sådan retorik för att förklara kommuners dåliga ekonomi.

Vi Sverigedemokrater vet att pensionärerna betalar, förhållandevis, mer kommunalskatt på sin inkomst än vad de som jobbar gör. Genom sin konsumtion av varor och tjänster bidrar pensionärerna till kommunens livskraft. Det är förmodligen sant att antalet pensionärer ökar i Norrköpings kommun, men vi är övertygade om att de flesta av dem är så pass friska, längre upp i åldrarna, att de inte utgör en sådan belastning för kommunens ekonomi, så att det skulle ligga till grund för dagens sparkrav.

Eftersom jag inte fick några seriösa svar på två av mina frågor, så ställer dem igen.

Med hänvisning till ovanstående önskas berört kommunalråd svara på följande frågor.

Frågorna gäller åren 2012, 2015 och 2018:

- Vad tillförde ekonomiskt, de kommunmedlemmar som var äldre än 65 år, till kommunen genom skatt- och andra intäkter? (Förklaring: År 2018 hade kommunen, intäkter på ungefär 8,2 miljarder. Det jag vill veta är hur mycket av dessa pengar kommer från kommunmedlemmar som är 65 år eller äldre, i form av skatter eller annat. Detta också för 2012 och 2015)

- Hur mycket belastade dessa kommunmedlemmar kommunen, på grund av olika behov av omsorg relaterad till åldrandet? Vad kostade det kommunen?

- Hur många kommunmedlemmar som var i behov av omsorg, bodde i särskilt boende och hur många hade hemtjänst i ordinärt boende?

Florian Aranda SD